

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

XLIII. S. Zosimus. Anno Christi. 417. Honorii 23. Theodosii II. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

nocentio I. indicatur, scilicet quòd isto biduo Apostoli in mœrore constituti, jejuni permanserint, adeo ut ob hanc causam traditio Ecclesiæ habeat, isto biduo Sacramenta penitus non celebrari. Hinc factum est, ut primi Christiani Apostolos imitandi studio ab omni cibo itidem hoc biduo abstinnerint, atque ab ipsa Sacrificii oblatione, & fortasse etiam à communionem ex Præsantificatis, qua nescio, an primis temporibus fuerit ommissa: Mabillonius Comment. in Ordinem Rom. tom. 2. Musæi Italici cap. 11. pag. 74. 75.

XLIII.

S. ZOSIMUS.

ANNO CHRISTI. 417.

HONORII 23. THEODO:
SII II. 10.

Successor Innocentii sanctus Papa Zosimus, (1) Græcus, Abrahamii filius, electus est anno 417. XIV. Kal. Septembris. Hujus prudentia, dolis Cælestii ac Pelagii tentata, laborare visa est. Namque Cælestius, qui post mortem Innocentii Romam advolârat, ei obtulit libellum ita compositum, ut licet pravis scate-
ret

Bar. an.
417. §.
17. 18.
31. 37.
Pag. §.
12. 13.
16.

ret quæstionibus, Catholicus tamen videri posset: quia superius in eodem libello suo, de hujusmodi quæstionibus locutus, antè prædixerat: Si fortè ut hominibus quispiam ignorantia error obrepserit, vestrà sententiã corrigatur. Hanc ejus prælocutionem venerabilis Papa Zosimus tenens, egit cum homine lenius, à vinculis tamen excommunicationis nondum credidit esse solvendum, (2) Pelagius verò epistolam ad Zosimum scripsit complectentem ea, quæ cuilibet non solertissimo fucum fecissent. At fraudibus utriusque mox per Africanos Episcopos patefactis, utrumque damnavit. Quo facto Africanorum Conciliorum decretis sententiæ suæ robur adnexuit, & ad impiorum detruncationem gladio Petri dexteras omnium armavit Antistitum (3) ea epistola, quæ Tractoria dicitur à Mario Mercatore, & in causa Pelagianorum non secus, atque illa S. Leonis de Incarnatione ad Flavianum, videtur fuisse regula Fidei. (4) Eadem Tractoria missa etiam ad Honorium Imperatorem commorantem Ravennæ impetravit, ut Cælestius, cæterisque Pelagiani pellerentur ex Urbe

Bar. an.

418. §.

16. 17.

19. 20.

Pag. §.

16. 17.

28.

Comme-

nitorii

cap. 3.

Urbe, & pro hæreticis haberentur. Aded postquam de Pelagianorum malitia compertum habuit, eos curavit extinguere, eorúmque, si fieri posset, memoriam delere. Ejus decreta duo ponuntur in Libro Pontificali, alterum, quo *constituit, ut Diaconi levas rectas de pallis linostimis haberent*, (5) alterum, quo *per Parochias concessit licentiam benedicendi Cereum Paschalem*. (6) Mortuus est VII. Kal. Januarii anno Christi 418. Pontificatus primo, mense quarto, die septimo, cum paulò antè Apiarii Presbyteri ab Urbano Siccensi in Africa Episcopo gradu dejecti appellationem suscepisset: Unde fuit ad quinquennium inter Africanam, & Romanam Ecclesiam contentio de Appellationibus (7).

Bar. an.
418. §.
73. 77.
Pag. 9.
71.

ANNOTATIONES.

(1) S. Augustinus lib. 2. de peccato Originali cap. 9.

Theodoretus lib. 5. Hist. Eccl. cap. 37. *Innocentio prestantissimo Romana Urbis Episcopo successit Bonifacius*. Verùm, ut animadvertit Tillemontius, solus est in opinione hac, & omnes consentiunt, Zosimum, non Bonifacium successisse Innocentio. Au

(2) Augustinus lib. 2. de peccato originali cap. 6. & 7. Idem contra Julianum lib. 6. cap. 12. *Quale est autem, quod beata memoria Zosimum Apostolica Sedis Episcopum, ut in tua pravitate persistas, pravariationis accusas? Qui non recessit à suo pradecessore Innocentio, quem tu nominare timuisti, sed maluisti Zosimum, quia egit primitus lenius cum Celestio: quoniam se in his sensibus vestris, si quid displiceret, paratum esse dixerat corrigi & Innocentii litteris consensuram esse promiserat. Et lib. 2. contra duas epistolas Pelagianorum cap. 3. Tot & tantis inter Apostolicam Sedem & Afros Episcopos currentibus & recurrentibus scriptis Ecclesiasticis, etiam gestis de hac causa apud illam Sedem Celestio presente & respondente confectis; quanam tandem Epistola veneranda memoria Papæ Zosimi, quæ interlocutio reperitur, ubi praceperit credi oportere, sine ullo vitio peccati originalis hominem nasci? Nusquam prorsus hoc dixit, nusquam omnino conscripsit. Sed cum hoc Celestius in suo libello posuisset, inter illa duntaxat, de quibus se adhuc dubitare & instrui velle confessus est, in homine aterrimè ingenti, qui profectò, si corrigeretur, Sandini Vitæ Pontif. M pluri*

plurimis profuisset, voluntas emendationis, non falsitas dogmatis approbata est. Et propterea libellus ejus Catholicus dictus est, quia & hoc Catholica mentis est, si qua fortè aliter sapit, quam veritas exigit, non ea certissimè definire, sed detecta ac demonstrata respicere.

(3) S. Prosper contra Collatorem cap. 21. pag. 362.

(4) Zosimi epistola apud Mercatorem *Tractoria* dicitur pro Synodica. Eodem modo usurpatur *Tractoria* apud Augustinum epist. 43. n. 8. & Serm. 2. in Psal. 36. n. 19. Nonnunquam verò est diploma evectionis.

(5) Bona lib. 1. Rer. Liturgic. cap. 24. §. 6. *In Actis S. Silvestri, que Damaso adscribuntur, ab eo constitutum legimus, ut Diaconi Dalmaticis in Ecclesia uterentur, & Pallâ linoestimâ læva eorum tegeretur: Zosimus item constitutum fecisse dicitur, ut Diaconi lævas rectas haberent de pallis linoestimis, ubi fortè legendum linoestemâ, id est ex lino & lana contexta, qua, ut ait Isidorus lib. 19. Orig. cap. 22. dicta est linoestima, quia in stamine linum, in trama lanam habet. Nomine autem hujus pallæ nihil commodius intelligi potest, quam stola Diaconalis, qua in humero sinistro ab ipsis deferretur ad differentiam Sacerdotalis à collo ante pectus pendens,*

dentis. Stola item mentio fit sub nomine Orarii in Concilio Laodicensi tempore ejusdem Silvestri habito cap. 22. & 23. quibus Subdiaconis & Lectoribus prohibetur, ne Orariis utantur. Ex quo duplici testimonio inferitur, ante annos mille & trecentos usum stola in Ecclesia invaluisse.

(6) Baronius ad an. 418. §. 76. Quod autem ad Cereum Paschalem spectat, perperam acceperant nonnulli, ut à Zosimo putarint primo inventum esse ejus usum: cum illud tantum à Zosimo institutum esse dicitur, ut idem Cereus, qui in majoribus tantum Basilicis incendi soleret, aequè singulis Parochiis concederetur. Qui ex hymno Prudentii colligunt, usum benedicendi Cerei Paschalis esse antiquiorem Zosimo, eos falli probant Mabillonius lib. 2. de Liturgia Gallicana pag. 141. & Martene de Antiqua Ecclesiæ disciplina in divinis celebrandis officiis cap. 24. Neque tamen propterea, adjicit Mabillonius, tam novus est Cerei in vigiliis Paschalibus benedicendi ritus, uti Heinsio visum est, cum Ennodius Ticinensis ante annum 520. Episcopus geminam Cerei Paschalis benedictionem scripserit. In Missali item Gothico-Gallicano occurrit Benedictio ceræ beati Augustini Episcopi, quam adhuc Diaconus cum esset, edidit & cecinit.

nit, *sub hoc exordio*: Exultet jam Angelica turba Calorum &c. *ut modo in usu habetur.* In MSS nonnullis idem istius benedictionis titulus legitur: *Augustinus ipse in lib. 15. De Civitate Dei cap. 22. quosdam versus refert, quos in laude quadam Cerei scripsit. In utraque Cerei benedictione Ennodius testatur, ex Cereo benedicto decerptas à Fidelibus fuisse particulas contra procellas. Inde Agnorum Dei cereorum origo.*

Durandus lib. 6. cap. 80. num. 2. Cerei benedictionem tribuit Ambrosio, alii S. Leoni, alii Petro Diacono Casinensi monacho.

(7) Eplicatur à Baronio ad an. 419. §. 64. Petro de Marca lib. 6. De Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 14. Nat. Alexandro in Hist. Eccl. sac. IV. differrat. 18. Propositione 2. objectione 9. Tillemonio tom. XIII. pag. 775. 1031.

XLIV.

S. BONIFACIUS I.

ANNO CHRISTI 418.

HONORII 24. THEO.
DOSII II. 21.

Post Zosimum Romana Ecclesia presuit
Bonifacius (1) Presbyter, Jocundi